CVITO FISKOVIĆ

O RENESANSNOM PJESNIKU IVANU VIDALU KORČULANINU U SLUŽBI SVOGA ZAVIČAJA

Korčulanski renesansni pjesnik Ivan Vidal dopro je do naših dana i ušao u povijest naše književnosti samo po stihovima pjesničkih poslanica koje su on i dubrovački književnik Nikola Nalješković bili međusobno izmijenili. Obje su poslanice davno, krajem prošlog stoljeća, objavili Vatroslav Jagić i Đuro Daničić u danas rijetkom izdanju Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti,[1] pa stoga neće biti suvišno da im odatle prenesem barem bitne stihove:

Gospodinu Ivanu Vidali vlastelinu krkarskomu Nikola Stjepka Nalješkovića Dubrovčanin piše na 16 novembra 1564.

Slavni moj Vidali, prem te bog onada
dostojno pohvali, kad vam toj ime da,
koliko da reče: jer tvoje pameti
bit će vid daleče vrhu svih na svieti.
Pameti za č tvoje vid dali providi
kriposno sve što je s načinom ter slidi.
Tim narod Hrvata vapije i viče
da s'kruna od zlata, kojom se svi diče.
Gospoda slavna pak bnetačka gdi čuju
da tebe hvali svak, ljube te i čtuju.
Krkar se grad vami diči jak nevista
imavši drag kami srid zlata pričista
A liepi Dubrovnik sa svu te moć slavi:
ovi je blažen vik cić tebe svaki pravi.

[1] Pjesme N. Dimitrovića i N. Nalješkovića skupio Vatroslav Jagić i Đuro Daničić, Stari pisci hrvatski, knj. V, str. 335.

Slave je tvoje Hvar novi pun i stari,
kojom te s neba zgar božja moć nadari.
Tiem ravni grad Zadar iz glasa upije
da imaš boži dar ki druzim dan nie.
Šibenik još i Spljet s Kotorom svi druzi
sciene te kako cviet srid zime na rusi.
Ja ne znam, kad svi ti ne mogu stoti dil
kriposti izrieti ni slavnih tvojih dil
Kako ja jedan sam da mogu toj izriet',
koji se i ne znam jesam li na saj svijet.

Vidal je, očito dirnut a i ponosan na te pohvale poznatog i učenog dubrovačkog književnika, za kojega je bio tek čuo, ali ničim ga, kako sam veli u svom odgovoru, nije bio zadužio niti išta za nj učinio, pa niti se s njim ikada sreo, odgovorio jednako laskavim stihovima u kojima je istaknuo i pohvalio Nalješkovićev zavičaj:

.....
Dubrovnik grad svitli i slavan zadosti
svake bog nadili obilno milosti,
gospodom uresi, zakonmi i pravdom,
razlicim uzvisi imanjem i blagom,
svuda ga jes puna slava, svud on slove,
hrvatskih ter kruna gradov se svih zove,
življenjem naredniem sva dobra on slidi,
gradovom nijednijem na svit ne zavidi;
još dobro ima toj i dar taj bogom dan
da slavnijeh zdrži broj spievalac neskončan,
meu kijeh tva kripos uživa tej gizde,
danica jak svitlos, kad sjaju sve zvizde.
.....

Ti stihovi skupa s onim Lucićevim, Hektorovićevim, Kavanjinovim i Bajamontijevim dokazuju kako su dalmatinski pjesnici u toku triju stoljeća cijenili Dubrovnik i kako bijahu bliski njegovim književnicima.

Iako kićeni stihovi Nalješkovićeve pjesme pretjerano hvale Vidala, što je uostalom bilo uobičajeno u poslanicima onog vremena, i nemaju niti nam donose ijedan biografski podatak o tom Korčulaninu, ipak ističu ugled koji je on uživao u ono vrijeme u zavičaju i izvan njega, pa i u Dubrovniku. To uostalom svjedoči da je Vidal, kao poslije i Kanavelić, iako bijaše mletački podanik, bio sklon Dubrovačkoj Republici. Upravo zbog toga i njegovih veza s dubrovačkim pjesnicima činilo mi se potrebnim iznijeti nekoliko podataka o njemu, jer osim Nalješkovićeve poslanice iz kraja 1564. godine i Kukuljevićeva pogrešna pisanja da je Vidal rođen oko 1525.[2] drugih

[2] Ivan Kukuljević, Pjesnici hrvatski XVI stoljeća. Zagreb 1858.

vijesti o njemu nije bilo, pa se sve do danas ponavlja činjenica da *»ništa potanje ne znamo o ovom vlastelinu i pjesniku s otoka Korčule.«*[3]

Kukuljevićevo približno datiranje godine pjesnikova rođenja treba otkloniti jer je Vidal već u svibnju 1519. bio u sudbenoj službi svoga grada (Dokument I).

Dok mu svi dosadašnji pisci prošlog i našeg stoljeća pišu obiteljsko patronimično prezime u talijanskom obliku Vidali, pjesnik je napisao u svojim knjižicama gradskog blagajnika nekoliko puta to prezime u kraćem obliku Vidal.[4] Prema tome smatram da ga možemo nazivati Vidal, kako je on to sam činio, ili Vidalić kako ga je 10. lipnja 1541. službeno nazvao gradski blagajnik i znanac mu Jero Gabrielis.[5]

Gradski pisar Petar Claudius zapisao je 1. svibnja 1557. njegovo ime: ... *Joanem Vitalem nobilem olim Camerarium,* a 26. srpnja 1559. kada su u Kneževoj palači i u prisustvu kneza gradski suci Jakov Kanavelić, Ivan Krstitelj Roseneo,[6] te plemići Jakov Arneri, Antun Ismaeli i Ivan Paparić, pregledali knjižicu njegovih obračuna kao gradskog blagajnika (camerlengo) i potvrdili im ispravnost, napisali su mu ime na latinskom: Vidalius (— *per splectabilem Dominum Joanem vidalium camerarium* ...)

Pjesnik je nastupao službu gradskog blagajnika, koju se redovito obavljali plemići i članovi Velikog vijeća. Za vršenje te službe on je kao i ostali bio plaćen, pa je i sam zabilježio tu platu u svoju bilježnicu, u koju je unosio iznose svih pa i najmanjih troškova koje je učinio, svota koje je izdao, a i prihoda koje je primio za općinu. Odijelio ih je, te njegovi zapisi poprimaju oblik dvostrukog knjigovodstva (*Die dar la spetabile comunita per ... Ad incontro. La spetabile comunita die haver per tanti ...*)

Bilježio je redovito sve veće i male, sitne svote redovitih i izvanrednih izdataka općine, od kojih su neki odobreni odlukom gradskog kneza, gradskih sudaca i članova općinskog vijeća. Navodio je i dru-

---

[3] Zbornik stihova XV i XVI stoljeća, Pet stoljeća hrvatske književnosti, 5, Zagreb 1968. str. 463. S. Kastropil, Nacrt za književnu povijest otoka Korčule do sredine prošlog stoljeća. Zadarska revija 2, Zadar 1965., str. 127; Vinko Foretić, Vjekovne veze Dubrovnika i Korčule. Dubrovnik 4, Dubrovnik 1965., str. 36; Igor Fisković, Kulturno-umjetnička prošlost Pelješkog kanala. Split, 1972., str. 58; M. Gjivoje, Otok Korčula, II. izdanje. Zagreb 1969., str. 269; Mihovil Kombol, Poviest hrvatske književnosti do preporoda. Zagreb 1945., str. 57, 136, 140, 438. Pisac samo jednom pjesnika zove Vidal, inače uvijek Vidali.

[4] per me Zuane de Vidal ...
... per me Gioan Vidal ...
... recevi io zua' vidal camerlengo. Korčulanski spisi, sv. 887., sveščić 1558—1559., Historijski arhiv u Zadru. Vidi i dokumenat X. ovdje.

[5] Korčulanski spisi, sv. 884., sveščić 9., Historijski arhiv u Zadru.

[6] Članove te obitelji nazivlju u starijim spisima Roseneo, a zatim se u XVII. stoljeću uobičajilo Rosaneo.

ge knjige u koje su, npr. u knjizi veresija, neki od tih računa bili uneseni, spominjući i točnu stranicu na kojoj su zabilježeni. Na neispunjenim stranicama, da izbjegne zabune i nesporazume, zabilježio je da su preostale i prazne (*remanebit, vacua*).

Vidalu je vođenje gradske blagajne bilo povjereno prvog svibnja 1556. godine i on je od tada počeo bilježiti svoje izdatke i primitke.

Nekoliko je puta isplatio nosače koji su skrcavali žito kupljeno za općinu u gradsko skladište pa i ono koje je bio dovezao neki Dominik Kotoranin. Neke količine žita dao je pohraniti u skladište obitelji Giunio, a neke u ono Jeline, žene mesara Luke. Da u gradu ne nestane žita plaćao je i one koji su bili upućeni u Neretvu da ga tamo potraže.

Plaćao je godišnjom platom općinske namještenike, gradske oficijale, kao i one u selima Kčari, Žrnovu, Smokvici i Blatu, općinskog liječnika fizika Gabriela Leporinija, Hvaranina, tumače stranih jezika (*turcemanado*)[7] Šimuna Giretića i majstora Jakova brijača, kojemu je izdavao i redovitu plaću za službu brijanja u gradskoj brijačnici, gradskog pisara, suce, pa i gradskog kneza, navijača gradskog sata na zvoniku stolne crkve svećenika Marka Kanavelića, tržničara Nika Karamana i mastioničara majstora Vicu. Izdao je različite svote novaca za stražare koji su stražarili, a i izviđali kretanje brodova, čuvajući da se okužene ili neprijateljske lađe ne prebliže otoku, pa je uputio gradskog nosača Milka na dubrovačko zemljište na vrh pelješkog brda Sv. Ilije da izvidi gdje i čije lađe kruže po moru (*in cima del monte su quel di ragusei*), a platio je i troškove za gradsku naoružanu galiju (fregata) i ishranu njezine posade kada je bila po nalogu gradskog kneza upućena da izvidi nisu li to neprijateljske lađe za koje je stigla vijest da su na pučini (*venuta la nova in alto mar esser viste alcune velle e per veder si erano inemici*), ali se međutim utvrdilo da su mletačke. Tada je platio i one koji su otišli zvati seljake da radi obrane siđu u grad, a i izdatke za lađu sklonjenu u lučici, koja se po antičkoj rimskoj ruševini i onda zvala Banja (*Porto Bagno*), ali se na jednoj zemljopisnoj karti u Zadarskom arhivu iz XVIII. stoljeća nazvana i Bunar.

Isplaćivao je troškove za galiju koja je odlazila vrebati kriumčare oko otoka. Plaćao je za one koji su nosili različite upute činovnika zdravstva za čuvanje od bolesti, a i čistače i čistačice gradskih trgova i glavnih ulica. Obično su to bili gradski nosači ili žene sklo-

[7] Za riječ truzimano vidi C. Fisković, Zadarski srednjovjekovni majstori. Split 1959., str. 110. Godine 1446. mletačka vlada traži od Hvarana da imenuju trucimana: »Supplichemo, chel sia electo per el rector et per populo un truzimano per referit al rector le raxon de li populari soto debito de sagramento, el qual habia dal nostro chomun duc. vinti per salario al ano, chome etiam a Zara, Trau e Sibenicho se observa. Listine JAZU, Zagreb, IX. 1890., str. 246; I. Strohal, Statut i reformacije grada Trogira, Zagreb 1915, str. 359.

njene u ubožištu, a čistile su grad ponajviše uoči različitih crkvenih svečanosti, kada se održavala ophodnja vjernika i svećenika, npr. na Tjelovo.

Plaćao je i posebne ljude upućene da pozovu plemiće članove Vijeća u grad na stastanke Vijeća, da izaberu novog pisara, ljekarnika i ostale činovnike. Tada se obično prenosila govornica i klupe u dvoranu Vijeća iz stolne crkve, jer ih je u njoj nije bilo, pa je blagajnik morao platiti i taj prijenos. Izdavao je različite svote za popravak općinske palače i Kneževa dvora, njihov krov i terasu, na čemu su neko vrijeme radili majstor Marin i majstor Andrija Karlić, član poznate klesarske obitelji koja je bila zaposlena svojim zanatom i u ostalim dalmatinskim gradovima. Vidal je snabdijevao i Knežev dvor i gradsku pisarnu, kupovao papir, dao uvezivati knjige pisara u kožu kupljenu kod postolara Jera, isplatio one koji su njegovali bolesnog kneza Jerolima Teodokopula, a udijelio milostinju nekom prosjaku Dubrovčaninu i to po odluci Gradskog vijeća.

Nagradio je Ivana Rudu što je sagradio vlastitu cisternu, budući da je postojala davna odluka gradske uprave, zbog općeg snabdijevanja grada vodom, osobito u slučaju neprijateljske opsade, da se novčano pomognu oni koji su je sagradili u svojoj kući. Kao i druge, i Rudina je cisterna bila procijenjena i prema tome mu je određena veličina nagrade. Općina se brinula i za javne zgrade izvan grada, pa je Vidal u ime blatske zajednice isplatio sucu u Blatu Marinu Kuzmiću troškove za popravak lože u tom otočkom selu.

Primao je i uplaćivao različite gradske daće, najmove za otočiće Prženik, Ošljak, Šurinović, Smokvicu i Kosor, dugove pojedinaca općini, i u listopadu primio za lijekove koje je općina bila platila liječniku Leporiniju, *(Item receni delle medicine pagate per la spetabile comunita al medico — Lire 12).*

U svibnju 1557. god. gradski knez Jerolim Teodokopulo i gradski suci u prisustvu doktora i viteza Aleksandra Nikomicija i nekolicine istaknutih plemića odobrili su Vidalijevu knjigu obračuna. Tim je završeno njegovo prvo blagajništvo.

A da se on u tome pokazao ispravan i vješt, dokazuje i njegov drugi izbor za blagajnika.

Ta mu je dužnost drugi put bila povjerena na sjednici Vijeća zadnjeg listopadskog dana 1558., tako da ju je vršio od 1. studenoga te godine do kraja ožujka slijedeće godine, kao što je i bilo određeno. Za vršenje te službe bio je Vidal plaćen 21. travnja 1559. god. platom od 19 lira i 4 novčića.

Kao i prethodnih godina, i ovaj je put kao blagajnik bilježio godišnje plate stalnim općinskim činovnicima *(oficiali)* u gradu nekom Nikoli i Stjepanu, a i onima seoskim Martinu Muhi u Blatu, Antunu Danku i Franu Krainčiću u Smokvici. Budući da je plodno i prostrano Blato bilo veće od vinorodne Smokvice i kamenarskog Žrnova, tamošnji su općinski činovnici bili bolje plaćeni.

Vidal je isplatio godišnju platu sucu Velikog vijeća Ivanu Krstitelju Roseneu koja je iznosila 19 lira i 4 novčića, a i onima Male kurije (*corte minor*), tzv. malim sucima Franu Draginiću, Marinu Cetiniću i imenjaku mu Graziću po četiri lire i šesnaest novčića. Zabilježio je i platu orguljaša stolne crkve, koje ga je redovito svake godine izabiralo gradsko Veliko vijeće, i čuvaru luke Matiji (*portolano*), koja je iznosila nešto više od sedamdeset i četiri lire.

Općinskom brijaču isplatio je godišnju plaću od šezdeset i dvije lire. Te godine se ne spominje u Vidalovim isplatama gradski liječnik, kojega inače ostali općinski blagajnici XVI.—XVIII. stoljeća redovito isplaćuju, pa se čini kao da u doba ove Vidalove blagajničke službe nije ni bio, već je njegovu dužnost obavljao možda gradski brijač.

Tumaču stranih jezika u gradskoj pisarni, na Kneževu dvoru i u različitim prigodama Augustinu Letisu također je platio za njegovo tumačenje (*turcemandad*).

Zabilježio je i stalnu godišnju plaću navijaču gradskog sata. Taj se sat nalazio na današnjem mjestu, u zvoniku stolne crkve, pa ga je stoga nadzirao i navijao svećenik Paskval, koje je ujedno vršio i dužnost sakristijana. U prosincu 1558. god. nabavio je Vidal i konop za njegove utege. Bilježio je marljivo i pojedine neredovite izdatke, a ponajviše one o kupnji i nabavi žitarica i hrane u gradska skladišta, tako da grad, izložen opsadama, a i bolestima, bude uvijek opskrbljen.

Pedeset i sedam stara žita nabavila je korčulanska općina u studenom 1558. god. iz Dubrovnika. Kada je neka marsiljana doplovila pod otok, Ivan Urban, čuvar skladišta hrane, zadržao ju je i iz nje su uzete veće količine žita. Marsiljanu su doveli iz luke Smokvice (Vignja) Matij Vitkov i drugovi, čuvao ju je noću čuvar luke Matij Vranica i naoružani brod (*fregata*) pod zapovjedništvom plemića Vicka Baranovića. Za opskrbu broda i njegove posade, po naredbi kneza i sudaca, brinuo se Vidal. Iduće godine kupljeno je pet stotina stara iz Metelina, devet u nekog Jurana, a dvadeset i pet u nekog Mišjana. Gradski nosači su sve te količine iskrcali u gradska skladišta, a ono Mišjanovo u skladište Ivana Giunija. Sve ih je Vidal za to platio i nadoknadio novcem onima kojih je životinje posada fregate bila uzela za ishranu mesom.

U prvoj polovici ožujka on je bio odsutan iz Korčule, pa je njegov zamjenik (*vicecamerlengo*) mjesto njega isplatio Jurja Rudića i ostale nosače koji su iskrcali dvjesta stara žita nabavljenog iz Paštrovića i unijeli u gradsko skladište, ali 16-toga mjeseca Vidal je opet u Korčuli i tada je isplatio iskrcaj trideset stara žita spremljenog zatim u Jurinovu kuću, a i dvadeset stara raži, što je kupljeno kod nekog Marka iz Budve i pohranjeno u skladištu već spomenutog Giunija. Za žito je trebalo očistiti i skladište dvopeka koje se nalazilo u gradu, a brod koji je nakon iskrcavanja žita ostao pra-

zan. Pelješćanin Gajlović morao je napuniti kamenjem, tzv. sovrnjom, da ne bude svojom lakoćom i prazninom izložen mogućim olujama. I 1558. i 1559. god. Vidal je plaćao sav taj iskrcaj i prenos žita u skladišta, gdje ih je čuvar Urban prihvaćao, jednako kao i sovrnju koju su na prazni brod ukrcavali svojim čamcima Kristo Pavlović i neki Gajlović. U travnju 1559. god. nosač Ivan Rudić istovario je i prenio s obale u općinsko skladište tri stotine stara ječma iz Metelina, a zatim je prenio i bob, kupljen kod Vitasovića, u skladišta majstora Jerolima postolara. U travnju su Rudić i ostali nosači prenijeli pet stotina i deset stara kukuruza u općinska skladišta, gdje ga je Juraj Katin rasporedio i spremio u vreće. Dva dana zatim preostalih stotinu i pedeset stara kukuruza preniješe u skladište koje se nalazilo u gradskom središtu, uz gradsku pisarnicu. Za sav taj prenos i smještaj žita Vidal je platio pojedinim nosačima, kao i majstoru kovaču Paunu, koji je popravljao ključ skadišta. Žitarice su se, dakle, smještale u različitim općinskim i unajmljenim privatnim skladištima, jer Korčula još nije bila sagradila svoj fontik, gradsko skladište za žito. Ta je zgrada bila podignuta u idućem desetljeću, oko 1568. god., pošto je prema pisanju Ivana Zorzija, doprinosom i iz ostavštine korčulanskog humaniste Nikole Petreja ustanovljena žitnica.[8] Krajem 1558. god. pjesnik je zabilježio sve svote koje je za gradnju »velikog« mula u gradskoj luci, za koji je već u 1558. god. bio uzet kamen, isplatio korčulanskim majstorima zidarima Stjepanu Čeljubinoviću i Andriji Karliću. Oni su donijeli kamen i ploče za popločanje tog mula skupa s Ivanom Karlićem Bašićem (*maestro Zuvanne charlich allias Bascich*). Za zidanje mula isplatio je Vidal i majstora Luku Stanušića.

Za vrijeme Vidalova blagajništva popravljao je majstor zidar Frano Kikiriš krov solnice (*gabela dove sta il sal*). Nabavljale su se kupe, a majstor Grgo, sin majstora Dujma,[9] izradio je i prozorčić na zgradi. Tom zgodom su činjenice nove posude za mjerenje vapna (*misure over gaibe nove per calcina*).

Kada se u prosincu namjeravalo popločati mali trg pred gradskom vijećnicom, pokušalo se brati kamen za pločnik u najbližem mjestu, u gradskom jarku. Zamisao je bila dobra, jer bi se tim uštedio prevoz kamena s udaljenih kamenoloma na korčulanskim otočićima, a ujedno jače produbio jarak za bolju obranu južnih gradskih zidina. Tu su klesali klesari iz sela Žrnova Marko i Ante Koginović, Cvitan Stanković i Ivan Curać, te Ivan Lisić, Šime »mali« i stariji

[8] Cvito Fisković, Urbanističko usavršavanje Korčule Kanavelićeva vremena. Zbornik otoka Korčule, 3 (Radovi o Petru Kanaveliću), Korčula 1973., str. 74.

[9] On je kao protomajstor podigao 1589. godine Telanijev obelisk na korčulanskoj obali. O tome sam već pisao u časopisu Arhitekturi, XVIII, br. 154, Zagreb 1975., str. 67. Opširniji moj članak o Dujmu izlazi u idućem broju Peristila, Zagreb.

sin Cebalovića. Sve su to narodna prezimena od kojih neka još žive na otoku. Međutim se odustalo od tog produbljivanja jarka i branja kamena u »fosi«, jer se uvidjelo da se kamen tih stjena, koje se još vide oklesane, ne može upotrebiti za pločnik. Nastavilo se, dakle, i za ovaj posao branjem kamena u starom korčulanskom kamenolomu Krmači kraj Vrnika. Trg su popločavali majstori Stjepan Čeljubin sa sinovima majstorom Blažom i Josipom, koji su iz Krmače kamen prevozili svojom lađom na gradsku obalu, a odatle su ga nosači prenosili u grad. Klesarima su se u kamenolomima pridružili majstori Marin i sin mu Frano Kikiriš, te neki majstor Boško. Nosači i pomagači bili su im Grgur Klaričić, Luka Slavin, Bogdan i mladi Ingliter s Pelješca. Pjesnik ih je redovito isplaćivao, kao i Bratovštinu svih svetih i majstora Andriju Karlića koji su prodali za to dio kamena. Vidal je zabilježio da je popločanje završeno 17. veljače 1559. godine. Bilo je to nakon trga pred stolnom crkvom popločanog oko 1513.[10] jedno od prvih poznatih popločanja unutar starog kamenog grada, pa se stoga taj mali trg i nazivao dugo vremena »Salizo«.[11] Po tome bi se, bar za sada, moglo reći da ostali gradski prostori i ulice nisu bili popločani, što nije neobično, jer se zna da su se Trogir i Šibenik popločali tek u XVIII stoljeću,[12] a i prometna dubrovačka glavna ulica Placa, sada krivo zvana Stradun, tek u XIX. stoljeću.

Popločanje tog malog ali uglednog korčulanskog trga bilo je tim potrebnije što se već oko 1522. god. popločala gradska loža, koja je stajala uz pisarnu na njemu, kako nam to piše Ivan Zorzi.[13]

Pjesnik je isplaćivao i radove na pregradnji javnog zdenca »Slatine« od 25. veljače do 30. ožujka 1559. god. Prema pisanju I. Zorzija, nastao je bio pred mletačkim sindicima spor između općine i gradskog kneza zbog toga zdenca, koji je knez dao zatvoriti, ali je općina oko 1538. god. dobila pravo i zdenac je ostao otvoren i pristupačan javnosti.[14] U vezi s time da voda Kneževa vrta ne bi zagađavala zdenac i da bi se grad mogao njime služiti poduzeti su radovi na pregradnji. Kupljeno je stoga vapno kod Jurja Dubrovčanina, prosto oklesano i veliko kamenje za temelje lukova, koji su određeni da podržavaju svod, nabavljeno je kod majstora Marina Kikiriša, a Marko Paskojević i pomoćnik majstora Viculina donijeli su pijesak iz Lumbarde, koji su prenosile dvije siromašice iz ubožišta *(dui povrete di hospital...)*. Glavne su radove izvršili majstor Marin i sin mu majstor Frano Kikiriš, osobito one pri postavljanju kamena u

[10] I. Zorzi, Popis gradskih knezova u Korčuli 1420—1795. Rukopis iz ostavština P. Dimitri, str. 6.

[11] Ibid., N. Trojanis, Sui monumenti di storia e di arte esistenti nella città ed isola di Curzola. Trieste 1911, str. 26.

[12] C. Fisković, Ignacije Macanović i njegov krug. Prilozi povijesti umjetnosti u Dalmaciji, 9, Split 1955., str. 253, 267.

[13] O. c., (10), str. 7.

[14] O. c., (10), str. 7.

redove *(velizar et meter in sesto le pietre)*, a pomagali su im majstor Marko Broketić i radnik Milko, koji je na kraju posla očistio bunar. Sve ih je Ivan Vidal isplaćivao prema dnevnicama, plaćao im građu, prijevoz, a ponekad im davao i napojnice.

Zaposlenje žena pri tome poslu, jednako kao pri drugim radovima, npr. u javnoj čistoći i prijenosu građe, pokazuje u Korčuli nedostatak muške radne snage. Tu pojavu sretam i u susjednom Hvaru pri dugotrajnu zidanju stolne crkve. Zaposlenje pak siromašnih žena iz ubožišta u oba grada svjedoči da su u »hospitalu« pored nekih bolesnica stanovale i siromašice sposobne za poslove, pa je Vidal nekoj hromoj ženi (*cota de oscpidal*) iz ubožišta u travnju 1559. god. platio za čišćenje skladišta kraj gradske pisarnice. Iz toga se doznaje da je sredinom XVI. stoljeća u Korčuli postajalo ubožište.

Inače velikih građevinskih radova tada, u doba kneževanja kneza Marina Barbara, a blagajnika Ivana Vidala, nije bilo, pa ih ne spominje ni kroničar Ivan Zorzi.

Kao općinski blagajnik morao se pjesnik brinuti i za održavanje općinske palače i za popravak njezina bunara, radi čega je isplatio majstora Marka Pomenića, a kupio navošteno platno i čavle prozorskih okvira koje je postavljao majstor Matij, sin majstora Jere. Voštano platno je kupio kod nekog gospara Roka iz Dubrovnika, Ilija Scartoco je prodao čavle, a majstor Šimun postolar nešto kože, što je sve bilo potrebito za te okvire. Kovač Paun popravljao je brave onih vrata palače koja su bila kraj skladišta streljiva, koje je, dakle, bilo u Kneževoj palači, kao i u susjednom Dubrovniku, zbog jače pouzdanosti. Na njoj je bilo i zvono, za koje je Vidal bio kupio novi konop.

Palača korčulanskog kneza imala je i svoj vrt, koji blagajnik Marin Obradić 1561. god. nazivlje i perivoj *(in zardin del magnifico retor)*.[15] U tom su vrtu postojale odrine na stupovima i na njima povijena vinova loza. Ti su dvoredi stupova *(pergolade)* bili vjerojatno kameni. Bilo ih je tada i u perivoju Hektorovićeva Tvrdalja, u ljetnikovcu Hanibala Lucića i u vrtovima dubrovačke vlastele, a izrađivali su ih ponajviše korčulanski klesari, o čemu u XV. i XVI. stoljeću svjedoči bezbroj arhivskih dokumenata,[16] pa je prirodno da ih je bilo i u Korčuli. Dva su sačuvana i u perivoju i na terasama uz korčulansku gradsku vijećnicu, a po njihovu obliku i lisnatim glavicama mogu se vremenski odrediti uXVI. stoljeće.

Za povijest naše renesansne kulture, a napose hortikulture XVI. st. vrijedno je, dakle, istaknuti postojanje malog perivoja uzdignutog u samom gradu uz Kneževu palaču, a postojao u isto vrijeme,

[15] Korčulanski spisi, sv. 887., Historijski arhiv u Zadru.

[16] C. Fisković, Baština starih hrvatskih pisaca I. Split 1971., str. 165, 232; C. Fisković, Naši graditelji i kipari XV i XVI stoljeća u Dubrovniku. Zagreb 1974., str. 76.

sredinom XVI. stoljeća, i u Hvaru.[17] I gradska je pisarnica imala svoj perivoj s odrinom, koja je zasjenjivala vrtni prostor, a njezina loza rađala grožđem. Ti su perivoji pružali dakle, usitnjenu sliku kulture u kojoj je i u zbijenim primorskim gradovima udobno bilo povezano s korisnim. Vidal se kao općinski blagajnik morao brinuti za njegu Kneževa vrta. Krajem veljače 1559. god. platio je Luku Lukinovića što je obrezao loze (*cerpito le vite nelli orti*) i Andriju Biganovića koji je radio u vrtu, a u ožujku Jurja Herbetu i imenjaka mu Jurja di Aggnia, pa i sina majstora Ivana Rudaru, koji je pilanjem uredio odrine (*per haver scegato lavorato et ecconciato le pergolate in orto del palaco*), na kojima su radili i Tomko Oslica i majstor Vicelja. Platio je i majstora Stjepana Celjubina koji je s pomoćnicima zazidao vrtna vrata i majstora Marka Pomenića koji je izradio vrata uz vrtni zdenac. Pjesniku je u dva navrata Ilija Scartoco prodao situ (*brula, Jancus*), travu kojom je povezana loza na odrinama. Vidal je kupovao i gnoj i brinuo se za uređenje Kneževa perivoja u proljetnim mjesecima, kao i ostali blagajnici koji su nakon njega u svojim bilježnicama zabilježili iste te troškove.

Vidal se po svojoj službenoj dužnosti morao brinuti i za gradsku pisarnicu. Iz Mletaka je nabavljao papir za bilježnice, koje je kupovao i u dućanu Krista Bergamasca na korčulanskom gradskom trgu. Kod trgovaca Stjepana uzimao je omote za sveščiće računa (*strenge quatro grande tolte per le filce di cancelaria*). Vjerojatno su to bili sveščići izvornih računa sagnutih i povezanih kartonskim koricama probušenim konopčićem poput onih koji su se sačuvali u Arhivu crkovnarstva u Hvaru. Za pisarnicu je Vidal nabavljao i crnilo za pisanje (*ignostro*), a i vosak za pečatanje kod gradskog ljekarnika Perseja Trincija, čija je ljekarna imala skladište u renesansnoj palači Julija Gabrielisa kod gradskog štandarca, pa mu je Vidal i plaćao najam u ime općine. Dao je kod zlatara, čije ime nije spomenuto, skovati i dva pečata s likom mletačkog lava, kojim su se u Korčuli kao i u ostalim gradskim pisarnicama u Dalmaciji pečatali službeni spisi. Jedan je bio željezni, a drugi vjerojatno srebren.

Brinuo se Vidal i za kancelarov stan, nabavljao za nj kod Roka Dubrovčanina navošteno platno, a i daske da popravi kuću i belvedere (*liago*, mletačka riječ, možda od grčke heliacon), pa i krevet kod ljekarnika Trincija. Tada je službu kancelara vršio Vicenzo Merula.

Nadoknađivao je pjesnik i dugove svoga predšasnika, pa je po Kneževu nalogu isplatio kamen koji je majstor Frano Juralović bio dao za gradnju mula, a Šimunu Garetiću je dao za žito. Isplatio je i Ivana Kovača koji je zvonom pozivao vijećnike na sastanak, a zatim im donio klupe (*scagni*), prema čemu se vidi da Veliko vijeće još nije imalo stalna sjedala.

[17] Grga Novak, Hvar. Beograd 1924., str. 135.

Brinuo se i za zdravstvo. Dao je uoči ophoda svečanosti gradskog zaštitnika sv. Marka očistiti gradske ulice, koje su se, kako se vidi i u bilježnicama ostalih blagajnika, čistile uoči ophodnja na Tjelovo i Veliki petak, te pri nekim svečanostima. Za davanje zdravstvenih uputa protiv zaraza dozivali su se činovnici zdravstva sa sela u grad, a slali su se u ime zdravstvenog ureda i glasnici po selima da objave zapovijed Kneza o pojačanju straža protiv zaraza. I njih je Vidal platio, kao i one koji su odlazili hvatati prestupnike. Plaćao je veslače koji su odvezli gradskog suca u franjevački samostan na Otok *(scoglio dela madona)* pozvati propovjednika za držanje korizmenih propovijedi ili pak one koji su tog franjevca dovezli u grad.

Sve su to uglavnom bile manje svote prema onih 400 lira u siječnju, a zatim 200 lira u travnju 1559. predanih gradskom knezu Marinu Barbaru *»per la limitacion spectante al serenissimo et illustrissimo Dominio per li 30 et quaranta per cento in tanti ori...«*

Mnoge od tih manjih i većih izdataka Vidal je isplaćivao u određene dane, pa je tako redovito istog dana zabilježio nekoliko isplata. Na kraju svake stranice, u kojoj su isplate pisane u običajne stupce, zbrajao je izdane svote u lirama i novčićima kao što su radili i drugi blagajnici.

Na zadnjim stranicama zaveo je i ispisao sve primitke koje je u ime općine primao kao carinu za žito, kamen i jelovinu, za carinu mesnice i ribarnice, te za različite pomilovane kazne.

Pri obračunu za carinu žita u Blatu ponavljaju se računi s članovima obitelji Ismaelli i Kanavelović. Obiteljski grbovi na Ismaelijevim kućama u Blatu i Prigradici, kao i velika oltarna slika Jerolima Santacroce na oltaru župne crkve s natpisom crkvenog skrbnika Jakova Markova Kanavelića[18] iz 1540. god. jednako kao i Vidalovi obračuni pokazuju da su ta vlastela imala unosna imanja na tom plodnom dijelu otoka.

Treći put vršio je Vidal dužnost gradskog blagajnika od prvog svibnja do posljednjeg dana mjeseca studenog u 1561. godini, očito već uvježban u toj osjetljivoj ulozi, u kojoj je pokazao svoje svestrano razumijevanje za mnoge potrebe svog zavičaja. Izdavao je i ovaj put novac za nabavu žita, za obavještavanje o kretanju turskog brodovlja, pa i za izviđanje krijumčara i pozivanje seljaka u grad kada se naslućivalo da bi taj mogao biti napadnut.

Plaćao je zidare, graditelje i radnike koji su popravljali općinsku palaču, Knežev dvor i pisarnicu i platnom zatvarali njhove prozore, dobavljajući za popravke grede, opeke, vapno i sadru za gradnju svodova s rta Ražnjica (*Chavo Speo*) i pijesak iz Lumbarde. Plaćao je kupe i grede uzete kod majstora Antuna Koste za pokrivanje male lože Kneževa dvora i popravak njegova dvorišta, za čišćenje općin-

[18] C. Fisković, Neobjavljena djela Girolama i Francesca da Santa Croce na Visu, Lopudu i Korčuli. Peristil 6—7, Zagres 1964., str. 61.

skih zdenaca, za krečenje unutrašnjosti pisarnice i kuće u kojoj je živio gradski pisar, te za uređenje njegove odrine, za čišćenje gradskih trgova, za nabavku crvenog pečatnog voska i novog ključa pisarnice. Dao je kod zlatara urezati novi pečat za pisarnicu i napraviti željezne kuglice za glasanje vijećnika.

Isplaćivao je redovito plaće gradskom knezu Franu Pisaniju, sucima i oficirima u gradu i u otočkim selima, liječniku fiziku Gabrielu Leporiniju, orguljašu, čuvaru i navijaču gradskog sata. Plaćao je one koji su zvonom okupljali vijećnike i prenašali crkvene klupe za sastanke Vijeća.

Vršio je, dakle, i ovaj put kao i prije uglavnom sve poslove blagajnika.

Za vrijeme njegova blagajništva zaplijenjen je jedan krijumčarski brod, pa se Vidal morao brinuti i za troškove oko njegova održavanja, kao i za općinsku galiju *(fregatu)*, koja je bila upućena k turskim poglavarima i eminu u Neretvu s poslan cima koji su se žalili na neki okrutan događaj u onom izazovnom pograničnom području *(dolendosi del crudellissimo caso in quella schala sequitosi accorso alli fioli del spetabil messer Jacomo Spanich, nobili di questa cita...)*. Nagradio je prema odredbi Vijeća dvojicu koji su ubili vuka koji je harao po otoku. Podijelio je milostinju nekom siromahu Dubrovčaninu. Te i mnoge veće i manje poslove, za koje je izdavao općinski novac, morao je Vidal i provjeravati da li su dobro i prema dogovoru izvršeni, pa mu je to povećavalo posao.

I ove godine trećega svog blagajništva on je ubirao gradske carine, daće i zajmove, kao i prije.

Sve je to izvršio u redu pa su mu gradski knez Frano Pisani i gradski suci u prisustvu nekolicine plemića 12. siječnja 1562. odobrili račune iz računske bilježnice, koja se, kao i one ostalih blagajnika, čuvala u gradskom arhivu. Onu iz 1556. god. Vidal je ukrasio inicijalom, što pokazuje njegovu sklonost k sitnoslikarstvu i crtanju. Sve su tri »vachete«, iako nisu uvezane u kožu kao i one ostalih blagajnika, ispisane uredno i čisto, kao što je jasan i njegov vješti, gipki rukopis, pravilne kratice, latinski jezik i mletačko narječje. Sve to odaje naobražena onodobnog građanina.

Pjesnik je, dakle, vršeći dužnost gradskog blagajnika, bio u dodiru s građanima svoga grada i sa strancima, te Dubrovčanima, a osobito s predstavnicima mletačke uprave, knezom i kancelarom, s činovnicima i namještenicima u skladištima i luci, s trgovcima, ljekarnikom i brijačom, sa zanatlijama, klesarima i zidarima, drvodjelcima i kovačima, s mornarima i veslačima, s čistačima i nosačima, bogatim i siromašnim građanima. Nekima nije ni zabilježio prezime nego samo krsno ime, jer ih je dobro poznavao, a nekima je vjerovao, pa je samo prema njihovim riječima isplatio svotu koju je općina dugovala njima ili oni njoj, (*si come disse*).

In xpi nomine amen ano a nativitate eiusdem
millmo quingmo quinquagmo sexto indiccion xiiij
die primo mensis may. Hec est administracio
camerarie spalis comunitatis curzule facta per me
Johanem vidaleum nobilem et camerarium tempore
Regiminis magci et clmi dni Hieronymi Theupulo
Benemeriti comitis curzule, assistentibus spbus dnis
Hieronymo de gabrielis iacobo scimoneti et franco
rosceneo iudicibus curie magioris honorandis, in
ta sub die primo mensis may ut supra et
eius fines die ultimo octubris millmi [illegible]
et sequitur ut infra vz

Tenor administracionis

Nella administracione fatta per me [illegible]
vidal camerlengo dette spe comunitate
dar la sudetta per tanti per me spessi si
come distinctamente partita per partite
appare et po.

adi ij magio di suprasto millmo cotai
et letti per ma di antonio officialle

Sve ga je to približavalo sredini u kojoj je živio. Ta dužnost gradskog blagajnika, svakidašnji dodir s ljudima u toj odgovornoj službi, točno vođeni računi različitih, malih ali ponekad zapletenih poslova pribavili su mu za stalno dio onog ugleda koji mu je u pjesničkoj poslanici istaknuo Nalješković, tim više što je Vidal vršio i druge istaknute gradske dužnosti.

Krajem ožujka 1539. god. plaćeno mu je na račun nekog poslanstva *(a bon conto dela sua inbasaria)* tri lire iz općinske blagajne, a zatim ponovno u travnju dvije lire i deset novčića, koje mu je predao općinski blagajnik Frano Gabrielis.[19] Iz svote kojom je isplaćen u siječnju 1541. god. doznajem da je bio upućen kao općinski poslanik u Mletke. Zbog toga mu je isplaćeno 32 lire i 16 novčića.[20] Po tome se vidi da su ga osobito cijenili kao vješta govornika i spretna zastupnika.

U svibnju 1519. i u travnju 1539. god. isplaćena mu je plata višeg suca: 19 lira i 4 novčića. Vršio je dakle i tu službu. Zadnjeg svibanjskog dana 1541. god. bio je upućen u obilazak cijelog otoka Korčule do procijeni općinska i kneževa žita, pa mu je gradski blagajnik Jero Gabrielis za obavljeni posao platio 19 lira,[21] a u travnju 1541. god. bio je plaćen kao procjenitelj žitarica.[22]

Godine 1551. bio je zamjenik gradskog pisara *(vice chaceler)*. U siječnju 1552. god. isplaćeno mu je *»per la cumpagnia del capitanio«* 37 lira i 4 novčića.[23]

Bavio se i različitim poslima, pa je u studenom 1540. god. za općinska vina platio trideset i jednu liru,[24] 1565. god. za zakup na otocima Ivernik, Zakarbun i Smokvica,[25] a 1567. god. carinu za jelovinu.[26] Posredovao je pri isplati i isplaćivao općini različite dugove novcem koji su mu 1560. god. davali na čuvanje, iz čega se vidi da su imali puno povjerenje u njega. Stoga je isplaćivao neke račune u ime općine i 1564. god., iako tada nije bio njezin blagajnik.[27]

Godine 1560. i 1564. bio ponovo izabran za višeg gradskog suca.

Sredinom listopada 1570. god. on se spominje kao mrtav.

Kao gradski činovnik morao je pisati u službenom mletačkom narječju, ali hrvatska imena većine ljudi s kojima je imao poslovnih veza napisao je jasno i pravilno, iz čega se može pretpostaviti da je dobro poznavao svoj materinji jezik. Njegov rukopis u ovim bilježnicama može poslužiti u traganju za njegovim književnim djelima.

Iz njegovih zapisa doznali smo i mnogu sitnicu gradskog života

---

[19] Korčulanski spisi, sv. 884., sveščić 9., Historijski arhiv u Zadru.
[20] Ibid.
[21] Ibid.
[22] Ibid.
[23] Ibid., sv. 884., sveščić 15.
[24] Ibid. sveščić 9.
[25] Ibid., sv. 892., sveščić 12.
[26] Ibid., svezak 887., sveščić 1570—1571. godine.
[27] Ibid., svezak 884., sveščić 20.

Korčule iz sredine XVI. stoljeća, od kojih većina nije bila poznata, pa se tim upotpunjuje slika tog radinog i uređenog grada u vrijeme naše renesanse, a ujedno i oživljuje lik književnika u gradskoj službi, koja ga je zbližavala životu i mogla utjecati na njegov književni rad, a i ojačati onaj ugled koji ističe Nalješković.

Bilo bi, naravno, predugo prepisati čitave Vidalove bilježnice, pa stoga odatle donosim samo neke stavke, da se vidi kako je pisao talijanski, s uobičajenim izrazima i kraticama.

Iz računske bilježnice blagajnika Ivana Krstitelja Roseneja doznaje se da je Ivan Vidal 17. listopada 1570. god. bio mrtav. Roseneo je tog dana zabilježio »*quondam messer Zuane Vidal*«, što znači da je bio pokojni. Iz te se bilješke vidi da je bio unajmio od općine položaj Privalu i da joj je ostao dužan za sječu jela. Bavio se, dakle, kao i ostali plemići, i praktičnim, njemu unosim poslovima. Njegovo poznanstvo i odnos s Nalješkovićem ne može se, dakle, datirati nakon te godine.

Prvi njegov spomen u Korčuli našao sam u svibnju 1519. god., i to u službi višeg suca, a zatim u travnju 1525. god. u zdravstvenoj gradskoj službi. U studenom 1532. godine svjedočio je u općinskoj pisarnici s Nikolom Goriglavićem pri izjavi Antuna Baničevića, člana poznate humanističke obitelji, da će udati svoju kćer za majstora Frana Pavlovića. Od tada se dakle može pratiti, iako ne redovito, njegov život: od 1519. do 1567. godine. Nova istraživanja će međutim taj vremenski razmak popuniti i proširiti, ali i po onom što je o njegovu životu, dosad potpuno nepoznatom, ovdje izneseno Vidal, ili kako ga ponekad nazivahu Vidalić, pojavljuje se kao čestit, radin, učen i istaknut čovjek, koji je u mnogo čemu, u poslanstvu u Mletke i u vođenju javnih poslova, dolično zastupao svoju općinu.

Nalješkovićeva poslanica izgleda, dakle, da nije bila ni dodvaranje ni šuplja, laskava riječ, a po tome bismo mogli pretpostaviti da ni druge međusobne poslanice naših starih pjesnika nisu bile, iako su kićene, obična laskanja nego izrazi međusobnog poštovanja, a ujedno i znak njihove međusobne povezanosti usprkos rastrganim političkim prilikama na nepovjerljivim i nepouzdanim mletačko-dubrovačkim granicama.

DOKUMENTI

I.

(Adi 2 mazo 1519)

Adi dito per contadi a messer Zuan Vidal per zudicato mazor Lire dizi nove soldi 4 apar in libro creditorum Carta 18 val L 19 s 4

Korčulanski spisi, svezak 892., sveščić 2. kamerlenga Matije Zilija. Historijski arhiv u Zadru.

II.

(30 auril 1528)

A di dito contadi dal dito scosi de messer Zan de Vidal per lo officio dela sanita per la sua dona che steti al confin L 8 s—

Ibidem, sveščić 3, kamerlenga Ivana Rosenovića 1527—1528.

III.

In nomine sancte

trinitatis, patris et filiij et spiritui sancti amen. Anno nativitatis eiusdem millessimo quinquegessimo trigessimo secundo. Indictione q... die vero septimo novembris Corcule ante cancellariam comunis praesentibus domino Ioane Vitalis et ser Nicolao Goriglavich testibus ad infrascripta vocatis et rogatis. Ibique ser Antonius de banissis promissit dare in uxore honostam puellam Catherinam filiam suam... magistro Francisco paulovich ibidem presenti...

Ibid. Knjiga bilježnika I. Rosaneo, 1532—1533.

IV.

adi deto (27 marzo 1539), contadi a messer Zuane Vidal a bon conto dela sua inbasaria Lire 3. s—

Ibid. sv. 884., sveščić 8., Blagajnik Frano Gabrielis.

V.

(april 1539). Item per contai a messer Zuane de Vidal a bon conto dela sua imbasadia L 2 — s 10

Ibidem.

VI.

(april 1539). Item per contadi a messer Zuane de Vidal per suo Zudicato mazor como apar in Libro 6 a K 58— L 19 s 4

Ibidem.

VII.

adi 5 dito (novembris 1540), Recevi da messer Zuane de Vidal per conto deli vini dela comunita per la sua parte come apar in libro debitorum a carte n° 225 lire trenta una — val L 31 s—

Ibidem, sveščić 9., Blagajnik Jerolim Gabriel.

VIII.

adi 20 dito (zener 1541) conto a messer Zuane de Vidal come per saldo sua partida per quelo presa (?) sia per lu in basata a venecia come apar in libro deli creditori a carte de 45 lire trenta dui soldi sedesi val L 32 s 16.

Ibidem.

IX.

1541 adi ultimo mazo conto a messer Zuane de Vidal al conto del suo servir per esser ito per tuta isola per aver stima le biave dela communita et del magnifico Conte... (oštećeno) tunsato per la sua fatiga Lire 19 soldi —

Ibidem.

X.

Die X junij 1541

... presentibus alijs nobilibus videlicet domino Joane Vitalic, Dno Gregorio Gabrielis et domino Joanne Baptista Rosaneo...

Ibidem.

XI.

(april 1542) per contadi deti a messer Zan de Vidal iusticer per la sua mercede de la stima de le biave de ordene ut supra Lire 17 soldi —

Ibidem., sveščić 10.

XII.

(5 sentenbrio 1544)

adi dito per contadi a messer Zan Vidal per dar a quelli che anda sula montagna ala guardia et a luca barcot qual li ameso cum la sua barcha aposta val L 1 s 7

Ibid., sveščić 11.

XIII.

(1551)

a di 27 mazo per contadi a Zuane spicier dise aver dato a messer Zuane Vidal vice chaceler sie quitirni de carta et dui cilele de cera lire una soldi quatro val. 1 s 4.

Ibidem, sveščić 14.

XIV.

(1552, 25 januarij)

adi per contadi messer Zuane Vidal per la cumpagnia de capitanio per hordene de magnifico conte, zudizi, multi zentilhomini val. Lire 37 soldi 4.

Ibid., sveščić 15.

XV.

In Xpi Nomine amen ano a Nativitate eiusdem Millessimo quinquegesimo quinquagessimo sexto indiccione XIIII Die primo mensis maij. Hec est administracio camerarie spect. comunitatis curzule facta per me Johanem Vidaleum nobilem et camerarium tempore Regiminis Magnifici et clementissimi Domini Hieronymi Thiupulo Benemerito comitis Curzole, assistentibus spl. s Dnis Hieronijmo. De Gabrielis iacobo Scimoneti et Francisco rosceneo iudici-

busque curie mayioris honorandis incepta sub die primo mensis maij ut supra et erit eius finis Die ultimo odturbis mille^{mi} ... uprsere et sequitur ut infra videlicet

Tenor administrationis

Nella administracione fatta per me Zane Vidal camerlengo dela sp^{l}. communitate dar la sudetta per tali per me spessi si come distinctamente partita per partita appare et p°.

Ibid., sveščić 16.

XVI.

Vacheta
Di Zne' Vidal
In Xpì noè amen.

Questo é Il conto particular de la administraciõ del denaro. di sp^{l} Cõita p me gioan vidal camerlengo creato *p* il spl Conseglio soto di. 30. octobre. Del anno 1558 laq^{al} comencia alli primi di nouembre di detto mil.^{mo} et finira ali vltimi di april 1559:, Et di essa administracione nela pnte uachetta, sci delle spese, come di quel ch ho riceputo. partida *p* partida distinctamente sara descrita et anotata vs

1558 adi primo novembre.

Die dar la spetabile comunita per i conti spesi per me Zuan Vidal. Et primo

Adi 12 nouembre. Contai et detti a Zorzi radich matio chalanich et compagni bastasi per bastascia di stara cinquanta sette di furmento condoto per conto dela cita, da ragug et. per essi discaricato in magazen del comun nele mani di Nicolo ciglich — L s 12

Item al sudeto Zorzi per hauer esso furmento palezato per esso condoto per conto suo ut supra — L s 4

adi 14 detto contai et detti a ser rocho da ragugi per braca quatro di tela incerada tolta per teleri del palaco a L 1 il braco. val — L 4

adi detto. contai a perseio spicier per dui cilule di cera tolte per cancelaria — L s 4

Item a Xpõforo bergamasco *p* dui quinterbi di carta . . . L s 12 a di detto Contai af fiol di furner di m° ambroso et al zenero di martin et compagni fu in tuto sette *p* hauer portato li pasati giorni la sauerna al Navilio da q^{al} furno discaricati li furmenti tolti per conto de la cita a sol'quatro *p* homo — — L 1 s 8

. . . . . .

adi 13 marco, In abscencia mia contai. *p* mano, di vice camerlego a Zorzi rudich et compagni per bastascia di stara ducento di pastrovichi in magazen del cõun — L 2 s —

. . . . . .

- - - IHS 1558. adi p.° Nouembre

ad incontro. la sp^{l} Comunita di haver per tanti scosi *p* me gioan vidal camerlengo. Nela administracion d l denaro. di sudeta. vt infra V S.

adi 12 X^{m}brio

Recpui io Zuã vidal camerlengo da ms Hier.° Junio gia vice Camerlengo, *p* saldo della sua casca Et administracione. si come in el suo saldo in tali scudi lire cinquanta una sol scedici val L 51 s 16

. . . . . .

Ibid., Vacheta di Zuan Vidal,
sv. 887., sveščić 1558—1559.

Radi točnijeg upoznavanja pjesnikova načina pisanja ne rješavam njegove kratice, kao što nisam ni prije učinio.

XVII.

(4 agosto 1560)

die dito per contadi dati a messer Zuane Vidal fudise de la corte mazor per suo sallario de suo zudigato di mesi sei sono lire quatro soldi sedesi. L 4 s. 16

Korčulanski spisi, sv. 892., sveščić 9.,

Historijski arhiv u Zadru.

XVIII.

(11 luglio 1560) K 166

recevi de messer Jacomo Simoneti per man de messer Zuan Vidal per scoglio s m *(maisan?)* L 18 s 12
K 119 Item rezevi per man de messer Zuan Vidal a conto de spectabil Francisco Grego da Millo a conto di sopra dito dazio ducati trenta L 204 s 12
(27 novembrio 1560)
Item die dar per tanti contadi per man di messer Zuane Vidal a spetabil Jullio locadello di ordine de spetabili signori iudizi e signori deputati sopra li vini intravegendo la predita et dano de alcuni vini ducati diesi soldi — L 62 s —

Ibid., sv. 892. sveščić 9.

XIX.

(20 agosto 1564)

Adi 20 dito per contadi deti a messer Zuane Vidal per il suo giudichato mazor come apar in libro creditorum per saldo a K 35 L 19 s. 4

Ibid., sv. 884., sveščić 20.

XX.

(14 otobre 1565)

Recevi da spectabil messer Zuane Vidal per scoglio Invernich in due fiatte per man di ser Marin Grusich lire diese soldi uno come apar nel libro delli debitori a Karta numero 144 val L 103

Slijede Vidalove isplate za otok Zakarbun (Sacharbun) lire 15 novčića 10, i za scogli Smoquizza lire 36

Ibid., sv. 892., sveščić 12.

XXI.

(3 febraro 1567)

Ricevi dal spetabil messer Zuane Vidal per parte del datio del zapin come apar in libro debitorum a carta 155 Lire 129 soldi 4

Ibid., sv. 884., sveščić 21.

XXII.

(Adi 17 octobris 1570)

Item per esser il quondam messer Zuane Vidal creditor in Libro creditorum a K. 41 de lire sesanta sette soldi dodese per resto de dita partita, et al incontro per esser dito messer Zuane per Privala in Libro debitorum a K 145 de lire settanta soldi sette volendo sbater el credito dal debito me to haver contado al prefato lire sessanta sette et soldi dodese val — L 67 s 12

Item per esser el quondam messer Zuane Vidal creditor par in Libro creditorum a K. 65 de lire quaranta dui soldi otto et al incontro per esser debitor par in libro debitorum a K 152 per datio de zapin volendo abbater el credito del debito meto haver contado al prefato lire quaranta dui soldi otto val — L 42 s 8.

Ibid., sv. 887., sveščić 1570—1571.

ABOUT THE RENAISSANCE POET IVAN VIDAL OF KORČULA IN THE SERVICE OF HIS NATIVE LAND

Summary

The renaissance poet Ivan Vidal, who lived in the 16th century in his native town of Korčula, is known by only one poetical epistle which had been sent to him by the well-known Dubrovnik poet, Nikola Nalješković, and by his reply to this epistle of Nalješković's. Both these poetical epistles exhibit by their verse that Vidal was known and honored in Venice, Dubrovnik and other Dalmatian towns, althought no other data about him are mentioned.

In his article, Cvito Fisković makes mention of so far unknown archival data on him as a treasurer and judge in his native town of Korčula. He used to represent this town also as its deputy in Venice.

The author corrects in his article the date of Vidal's birthady. To be quite exact, the poet under discussion could not have been born in 1525, as has so far been believed, but at an earlier date, seeing that in the year 1519 he was a communal judge.

From the thus far unknown archival documents it is visible that Vidal was most active, and that he was a person of trust, so much so that the praises on the part of Nalješković did not constitute a mere compliment.